

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XVIII. Quomodo populus adversus Theophilum & reliquos Episcopos
seditionem excitaverit, & Imperatores conviciis appetierit. Et qua ratione
revocatus Ioannes sedem suam receperit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

A

CAPUT XVIII.

Κεφ. ιη'.

Quomodo populus adversus Theophilum & reliquos Episcopos seditionem excitaverit, & Imperatores conviciis appetierit. Et quare ratione revocatus Joannes sedem suam receperit.

Ὅτι ἰσασίας τὸ πλῆθος κατὰ Θεοφίλου ἐπιπέσει, καὶ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιδορυεῖται, ἀνακαλεῖται τοὺς ἰουδαίους, πάλιν ἐπὶ τὸν θρόνον ἔξειτετο.

AT plebs Constantinopolitana, cum hæc sub vesperam cognovisset, ad seditionem prorupit. Et prima luce concursu ad Ecclesiam facto, tum alia multa vociferati sunt, tum majorem Synodum de hac causa cognoscere debere. Et cum ii quibus ab Imperatore mandatum fuerat, ut eum in exilium abducerent, idiplum urgerent, illi reluctabantur. Sed Joannes, veritus ne alterum sibi crimen affingeretur, vel quod Principi parere noluisset, vel quod populum ad seditionem concitasset, tri-duo post latam depositionis sententiam, disperso hinc inde populo, circa meridiem latenter ex Ecclesia discessit. Cumque jam abduceretur, populus graviter tumultuatus est, & Imperatorem totamque Synodum, sed præcipue Theophilum & Severianum, maledictis appetiit. Ambo enim isti auctores fuerant insidiarum. Severianus veto cum in Ecclesia per id tempus sermonem haberet, depositionis Joannis sententiam laudavit, utpote in hominem arrogantem, etsi nullum aliud crimen esset, prolatam. Cætera enim delicta, ut aiebat, Deus hominibus indulget: superbis autem resistit. Ob hæc populus indignatus est, iramque suam renovavit. Nec jam amplius à seditione revocari poterat; sed tum in Ecclesiis, tum in foro tumultuabatur. Denique ad ipsam usque palatium progressi cum ululatu & lamentis, orabant ut Joannes revocaretur. Proinde Imperatrix supplicationibus populi victa, marito ut annueret, persuasit: missoque confestim Brilone, omnium quos circa se habebat Eunuchorum fidelissimo, ex oppido Bithyniæ Preneto Joannem reduxit, scribens se nullatenus participem esse insidiarum quæ adversus illum structæ fuissent, seque illum honore prosequi, ut sacerdotem & iniciatorem liberorum suorum. At Joannes reversus in suburbano Imperatricis ipsius, circa Anaplum resedit. Nec ante judicium majoris Synodi,

ΤΟ δὲ πλῆθος ὡς ἄδ' ἔγνω ἐν κωπυαίνων πόλει πρὸ δ' αἰλίου ὄλιαν, πρὸς ἑσάσι κεκινήθη, καὶ συνδραμόντες ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ ἐκκλησίαν, ἀλλὰ τὴ πολλὰ ἀνέκραγον, καὶ ὡς δέοι μείζονα σύνοδον πρὸς αὐτὸν διαλαβεῖν, καὶ περγόλιαν τὴ τῶν ἐκ βασιλείας πρὸς ἐπιγυρῶν εἰς ὑπεροχίαν αὐτὸν ἀπαγγεῖν, ἔσυνεχῶρον ὁ δ' ἴ, δέσας μῆτι ἕτερον αὐτῷ ἐγκλημα πλαδῆ, ἢ ὡς βασιλεῖ ἀπέθῃντι, ἢ τὸν δῆμον ταραχῆον, ἢ ἕρα τῆ μὲν τῶν κατὰ ἑσάσι, διασπαρῆν τὴ πλῆθος πρὸς μεσημβρίαν λαθῶν ἀπὸ πτε τῶ ἐκκλησίαν ἢ ἢ δὲ αὐτὸ ἀπαγομῆνε, χαλεπῶς ὁ λαὸς ἑσασίαζε βασιλεῖα τὴ κῆ τῶν σύνοδον, καὶ μάλιστα Θεοφίλου καὶ Σεβεριανὸν ἐλοιδορῶν. ἀμφω μὲν γὰρ δεχόμενοι τῆς ἐπιθελῆς ἤσθη ὁ δὲ Σεβεριανὸς καὶ ἐπὶ ἐκκλησίας ἕτε διδάσκων, ἐπῆνεσε τῶν ἰουδαίων κατὰ ἑσάσι, ὡς κ' ἀλάστον, εἰ καὶ μηδὲν ἕτερον ἐγκλημα γενημῆν ἔσμεν γὰρ ἀλλὰ ἔφη, ἀμαρτήματα συγγερεῖ τοῖς ἀνθρώποις τὸ θεῖον. ὑπεροχίαν δ' ἀντιθέσει ἐπὶ τῆτοις ἢ ἐνεμῆσε τὸ πλῆθος, καὶ τῶν ἑγγύων ἀνεγῆ, καὶ ἀρχῆ τῶς ἑσασίαζε, καὶ ἔτε ἐν ἐκκλησίαις, ἔτε ἐν ἀγοραῖς ἤε μὲν ἠνεγχεῖτο. ἀμα δὲ ὁ λαὸς γὰρ καὶ ὀδυρμῶσι μῆχρι καὶ αὐτῶν τῶν βασιλείας προίοντες, ἐδούλο πρὸς τῆς ἰουδαίας ἀνακλήσεως. εἰξασα ἢ ταῖς ἰουδαίας τῆς δὴ μετὰ βασιλῆς, πείθει τὸν ἀνδρα ἐπιδορῆσαι. ἐν ἄλλο τὴ βελισσωνα τὸν ἀμφ' αὐτῶν πρὸς ὀδυρμῶν πρὸς ἑσάσι, ἐκ πρῆνεσε τῆς βιθυνίας ἰουδαίων ἐπατήγαγεν, ἀθεῖον εἶναι τῶν κατὰ αὐτὸν βεβηλευμένων δηλώσασα, καὶ δὲ αὐτὸν ἔχῃν, ὡς ἱερέα καὶ μυσταγωγὸν τῶν αὐτῆς παίδων ὁ δ' ἐπακλήθει, ἐν πρῆνεσε αὐτῆς τῆς βασιλείας πρὸς τὸν ἀπὸ πτε διέτριβε. ἔπερ κείσεως μείζονος συνέσε,

ἢ εἰ δὴλον ὡς ἀδίκως ἀφῆρέθη τῆς ἐπισκοπῆς, παρήϊετο τέως τὴν εἰς τὴν πόλιν εἰσοδὸν ἔπειθ' ἄλλιν ὁ λαὸς ἠγαυάλλει καὶ τὰς κρηέντας ἐλοιδόρει, βιασθεὶς εἰσῆλθεν ἐν ψαλμοδιαίς ὃ πρὸς τὸ συμβῆναι πεποιημένους ὑπαυλίστας ὁ δὴ μὲν ἔφερον δὲ κηρὰς ἡμῶν οἱ πλείους, ἄγασαν αὐτὸν ἐπιτὴν ἐκκλησίαν παραίεμρόν τε, καὶ πολλάκις ἰχυρίζοντο χυρὶναι πρὸς τὸν κατὰ τὴν οὐρανὸν αὐτὸν ἀποψηφισαδς, ὡς ἰερῶσι θεμίς, ἠνάγκασαν τὴν εἰρήνην τῶν λαῶν παρῶσθαι καὶ εἰς τὸν ἐπισκοπικὸν καθεῖσθαι θρόνον ἠναγκασθεὶς ὃ, καὶ ἡμέτερον πᾶσι διεξῆλθε λόγον ἐμ χαρισμάτης ὃ εἰκόνος ἀφορμὰς λαβὼν, ὑπεδήλωε θεόφιλον μὴν ἐνυβρίσαι τὴν ὑπὸ αὐτὸν ἐκκλησίαν ἐπιχρησῆσαι, ὡς τὸν αἰγυπτίῳ βασιλεῖ τὴν ἀδελφίαν ἔπαλειάχε γαμήλιον, ὡς αἱ τῶν ἑβραίων ἰσορροπία βίβλοι, τὸν δὲ λαὸν ὡς εἰκὸς ἑπαινεσας τῆς παρῶσθαι, καὶ τὰς κρηέντας τῆς αὐτὸν δινοίας, εἰς πολλὰς κρήτας καὶ διφρημίαν τῆ βασιλείας καὶ τ' αὐτῆ γαμήλιος, τὸ πλῆθος ἐκίνησεν, ὡς καὶ ἡμῶν κατὰ τὴν πᾶσιν τὸν λόγον.

A quo palam fieret Episcopatum ipsi injuste ademptum fuisse, ingredi in urbem sustinebat. Sed cum populus denuo indignaretur, & Imperatores conviciis incelleret, coactus tandem introivit. Porro populus psalmos canens ad præfens negotium compositos, plerique etiam cereos accensos manibus gestantes, obviam ei progressi, ad Ecclesiam cum deduxerunt. Et quanquam reculantem, ac sæpius affirmantem prius necesse esse, ut qui ipsum condemnarent, mutatâ sententiâ nunc absolvent, compulerunt, uti mos est Episcopis, pacem populo dare, & in Episcopali folio consistere. Coactus itaque, extemporalem quoque habuit orationem. Sumptoque argumento ex elegantissima similitudine, figurate indicavit, Theophilum quidem tentasse vim inferre Ecclesiæ suæ, perinde ac olim regem Ægyptium uxori Patriarchæ Abrahami, ut refertur in sacris Hebræorum libris: Populum verò ob propensum erga se animum, & Imperatores ob proximam benevolentiam, ut par erat, laudibus profecutus, tantos multitudinis plausus totque acclamationes in laudem Imperatoris & Augustæ excitavit, ut orationem imperfectam abrumpere sic coactus.

Κεφ. δ΄.

CAPUT XIX.

Περί τῆς δυστροπίας θεοφίλου, καὶ περὶ τῆς ἐχθρας αἰγυπτίων, καὶ τῶν κατὰ τὴν ἀποστολὴν καὶ περὶ τῆς φυγῆς θεοφίλου ἐκ τῆς νύμφης, ὡς τοῦ ἀσκητῆ, καὶ τῆς περὶ ἰωάννου συνόδου.

De improbitate Theophili, deque inimicitiiis inter Ægyptios & Constantinopolitanos: & de fuga Theophili. Item de Nilamone monacho: & de Synodo pro Iohanne collecta.

Θεόφιλος ὁ ἀπορῶν ὅτι χηρὸς αἰσὶ τοῖς παρῶσιν, ὅτι ἐθάρρη, καὶ περὶ προθυμῶν εἰς τὸ φανερὸν διαβάλλειν ἰωάννην, ὡς παρῶσθαι μετὰ κατὰ τὴν ἰερωμένων ἤδη γὰρ τοῖς κρατέσιν παρῶσθαι, οἱ διατὴν κίνησιν τῆ δῆμῳ, παρῶσθαι ἐπανελθεῖν ἐβιάσαντο τοῖς ὃ ἠρακλείδῃ κατηγόροις δικαστήριον καὶ ἀποτίθη παρῶσθαι, οἱ δὲ εἰς ἐπιτελεῖν διλογώτερον πᾶσι αἰπάν ἀρήσεν τῆς ἰωάννου κατὰ τὴν ἀντερεντων ὃ τῶν αὐτῆ ἐπιτελεῖν, ὡς ἐ νόμιμον ἐδὲ ἐκκλησιαστικόν, τὸν ἀπὸντα κεινῶσαι τῶν δὲ παρῶσθαι τὸν θεόφιλον ἰωάννην ἰχυρίζοντο, ἐπιλαβόμενοι τ' ἐριδῶν τὸ λοιπὸν τῶν ἀλεξανδρέων καὶ αἰγυπτίων

AT Theophilus ambicens quid factu opus esset, licet Joannem publice accusare vellet, quod contra præscripta legum, post depositionem sacerdotio fungeretur, non tamen satis fiduciæ habebat. Norat enim se hoc factu Imperatorem & proceres offensurum, qui propter populi seditionem eum invitâ redire compulerant. Igitur accusatoribus Heraclidis, iudicium contra absentem constituit, ratus ex ea re probabiliorem se causam deponendi Joannis arrepturum. Sed cum amici ejus contradicerent, nec justum, nec Ecclesiasticum esse affirmantes, hominem absentem judicare, Theophilus vero cum suis contra niteretur; hinc reliqua Ægyptiorum

Ffff ij